Les ‘històries mínimes' de Sílvia i Mim Juncà

El Cep i la Nansa edita ‘Tres contes', el primer llibre de l'escriptora gironina, amb il·lustracions del seu pare
El llibre el presentaran el dia 20 a Girona i el 21 a Banyoles

Un retrat de Sílvia Juncà escrivint en una de les seves llibretes. Foto: MIM JUNCÀ.

Sílvia Juncà (Girona, 1988) escriu des que era petita, “però llavors volia ser domadora de dofins”, especifica la seva nota biogràfica, de manera que no va ser fins al cap d'uns quants anys que va acostumar-se a anar a tot arreu amb una llibreta, preferentment instal·lada en una taula de cafè, i a prendre nota de les petites històries que li passen pel davant. És molt probable que n'adquirís el costum a còpia de veure el seu pare tot el dia amb les seves, de llibretes, encara que Mim Juncà (Banyoles, 1959) les omple de dibuixos.

La primera vegada que van trobar-se dins el paper va ser quan ella tenia uns deu anys i va voler saber en què consistia aquella rara conversa dibuixada que el seu pare establia per correspondència amb el seu amic Xisco Mensua. Durant un temps, pare i filla van parlar també així: un dibuix en rebia per resposta un altre, però Sílvia Juncà es va fer gran, va abandonar la idea de ser domadora de dofins i va descobrir que, en lloc de dibuixar el que tenia al cap, li agradava més escriure-ho. A vegades encara practiquen aquesta forma d'intercanvi: ella li escriu una escena, sovint una sola frase, i ell l'hi retorna dibuixada, o a la inversa, un dibuix es converteix en una història.“És com una altra manera de cartejar-nos”, diu Mim Juncà. Així van néixer, com si parlessin, els Tres contes que els acaba de publicar l'editorial de Vilanova i la Geltrú El Cep i la Nansa i que el dia 20 de març presentaran a la Llibreria 22 de Girona i el dia 21, a l'Ateneu de Banyoles.

Són tres històries mínimes, quasi petites faules, amb l'avantatge que ningú no n'ha de sortir alliçonat. “A la Sílvia no li agrada gaire que en digui faules, perquè deplora els contes que emmascaren una moralitat, aquells que a l'última frase te tiren tota cavalleria moral per sobre i t'espatllen la perplexitat que tenia la història”, però a Mim Juncà, del primer sobretot, concebut com un conte de Nadal, li agrada fins i tot el títol, “El cirerer i l'avet”, que quasi podria passar per un text apòcrif d'Isop. Tots tres tenen, és veritat, una elementalitat i una puresa quasi màgiques sense que a penes hi passi res: el canvi de les estacions, una conversa de cafè, un nen que juga al voltant d'una bassa. “Són contes construïts amb elements mínims, històries molt poc èpiques”, convé el seu pare, que hi ha reconegut una “coincidència de poètiques” tot i considerar-se més aviat un dibuixant barroc. “El meu primer amor pictòric és el Pontormo”, admet, un autor que encaixaria malament amb “les ratlles comptades” de Sílvia Juncà, que n'és el revers.

El Cep i la Nansa l'ha incorporat al seu catàleg com un llibre destinat a lectors adults, tot i la seva aparença d'àlbum infantil, i Mim Juncà és conscient de la confusió: “Pensant en els nens, pot semblar un llibre rar, potser perquè és en blanc i negre i els dibuixos són una mica especials.” Suggereixo que, tot i així, a la mainada potser li farà gràcia per poder-lo pintar. “Ah, magnífic!”, salta de seguida: “D'aquesta manera cada exemplar es convertirà en una peça única.” De fet, el mateix llibre ja és una petita joia, perquè no existeixen dibuixos originals segons el concepte d'“obra d'autor”: estan fets en fulls qualssevol, perquè no tenien importància fora de la publicació, fora de l'univers de paraules amb què els abriguen els contes de Sílvia Juncà. Per això l'artista insisteix que tot el mèrit és d'ella, que ha tingut cura d'organitzar el text i les imatges servint-se de la seva experiència en el guió audiovisual a l'ESCAC. “Jo només hi he fet dibuixets al marge. Ben mirat, a cada pàgina podria haver-hi només el

text i, a sobre, un gran espai en blanc, amb el dibuix per fer.”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-03-2015 Pàgina 37

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/829879-les-lhistories-minimes-de-silvia-i-mim-junca.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss